

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ
ВІСНИК**
Лосинівської
об'єднаної
територіальної
громади

ВІСНИК

Випуск 16
Серпень-
вересень 2020 р.

Лосинівської Громади

**Читайте
в номері:**

**Вихователь за покликанням
Валентина Багнюк –
3 стор.**

**Про династію пасічників
з Лосинівки –
6 стор.**

**Сальне – село,
що процвітає –
8 стор.**

Інтерв'ю з селищним головою Володимиром Андрійцем

Добігає до кінця перша каденція Володимира Андрійця на посаді селищного голови Лосинівської ОТГ. Тож за два місяці до нових місцевих виборів ми вирішили підбити підсумки роботи очільника громади.

– Володимире Миколайовичу, вже минув четвертий рік як Ви очолили Лосинівську громаду. Чи легко бути селищним головою?

– Не легко. Адже переді мною було і є одне з найголовніших завдань – виправдати високий кредит довіри та сподівання мешканців громади, що мене обрали. Завдяки спільним зусиллям депутатів, працівників селищної ради, керівників установ, підприємств, організацій та активним громадянам, яким небайдужа доля громади, ми досягли певних результатів. На мою думку, саме співпраця, взаєморозуміння між владою і громадою є невід'ємним фактором розвитку громади.

– За час об'єднання громади, яким здобутком Ви пишаєтесь найбільше?

– Нам вдалося створити громаду. Процес об'єднання був не легкий. За даний період ми зробили разом чимало спільної роботи. Нам довелося провести об'єднання не на папері, а в реальності. За час існування громади, ми довели, що вона є самодостатньою, фінансово-спроможною. Але фінансові можливості наші не безмежні, тому зробити за декілька років все те, що не робилося десятиліттями, неможливо.

Ми знаємо всі наші проблеми. Це, в першу чергу, стан доріг, освітлення, опорна школа, медицина і послідовно над цим працюємо.

Нам вдалося розбудити наше суспільство, завдяки тому, що ми відкриті. Вся наша діяльність висвітлюється на офіційному веб-сайті, соціальних мережах та у друкованому виданні «Вісник Лосинівської громади».

– Володимире Миколайовичу, як зараз у цей складний час виживає громада? Адже, напевно, світова пандемія коронавірусу та карантин внесли свої корективи у життєдіяльність Лосинівської ОТГ?

– Так, дійсно, зараз не тільки у нас, а й у всій країні та й в світі дуже складна й болюча ситуація, пов'язана з коронавірусом. Важко всім.

Тому ми всі повинні усвідомити, що від поведінки кожного залежить наше майбутнє. Якщо всі будуть дотримуватися правил карантинних заходів, не відвідуватимуть місць масового перебування людей, дотримуватимуться соціальної дистанції та маскового режиму то, я впевнений, разом зможемо швидко подолати пандемію корона вірусної хвороби. Але знову ж таки, все залежить від ситуації в Україні і від того, як на світовому рівні вирішуватиметься ситуація з вакцинами та лікуванням COVID-19.

Лосинівська селищна рада не стоїть осторонь даної проблеми. Так, з бюджету селищної ради були виділені кошти в сумі близько 100 тис. грн. на засоби індивідуального захисту, дезінфікуючі засоби, безконтактні термометри, бактерицидні лампи для закладів освіти, Лосинівської амбулаторії, Ніжинської ЦРЛ, Центру надання соціальних послуг.

– З урахуванням нинішньої ситуації в країні – погіршення екологічного стану, скрутне матеріальне становище громадян, погіршення стану здоров'я людей, COVID-19, все більше мешканців громади звертаються по фінансову

допомогу до Лосинівської селищної ради. Чи всім допомагаєте?

– На початку 2017 року було затверджено «Положення про порядок надання одноразової грошової матеріальної допомоги». Так, за період з січня 2017 року по вересень 2020 року до виконавчого комітету Лосинівської селищної ради всього надійшло 268 звернень від громадян на отримання матеріальної допомоги на: лікування, поховання, у зв'язку із складними життєвими обставинами та ін., яким було надано фінансову допомогу на загальну суму – 445 030 грн.: 2017р. – 52 110 грн., 2018р. – 104 500 грн., 2019р. – 174 300 грн., до 01.09. 2020р. – 114 120 грн.

– Проаналізуйте стан доріг у громаді на сьогоднішній день, адже ремонт доріг – одне з найактуальніших та болючих питань наших мешканців.

– Це актуальне та болюче питання не тільки Лосинівської громади а й держави в цілому. На сьогоднішній день, нашій громаді є чим похвалитись, адже за чотири роки було зроблено не мало.

Наразі розпочався капітальний ремонт автомобільної дороги загального користування місцевого значення Лосинівка - Галиця - Мала Дівиця – з під'їздом до с. Червоний Пахар. Розпочато ямковий ремонт по вул. Незалежності в смт. Лосинівці до с. Данина. Закінчується ремонт ділянки дороги в. Дорога-Носівка між смт. Лосинівка і с. Веселе.

(Закінчення на 2 стор.)

Інтерв'ю з селищним головою Володимиром Андрійцем

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

В минулому році за власні кошти селищної ради закінчено ремонт дороги по вул. Шевченка в с. Шатура. За рахунок державних коштів проведено частковий ремонт доріг обласного підпорядкування - Лосинівка-Шатура (в т.ч. вул. Незалежності смт. Лосинівка), Талалаївка-Лосинівка та вулиці Київська (сmt.Лосинівка), а також проведено ямковий ремонт дорожнього покриття по вул. Троїцькій. За рахунок державних коштів та співфінансування з місцевого бюджету проведено ремонт дороги по вул. Гетьманська (сmt. Лосинівка). За сприяння спонсорів та меценатів в селі Погребець проведено ямковий ремонт дорожнього покриття по вул.Коцюбинського, проведено ямковий ремонт по селу Сальне та від Лосинівки до Садового, ямковий ремонт доріг в селі Шняківка та дороги до виїзду на Ічнянську трасу.

– Дороги підремонтували і купили мікроавтобус?

– Так. Для покращення транспортного сполучення між населеними пунктами громади, за кошти з місцевого бюджету селищної ради придбано мікроавтобус, вартістю 195 000 грн. Також Лосинівська ОТГ стала переможцем відбору на співфінансування у рамках «Фонду малих проєктів Україна - 2020». На реалізацію проєкту «Соціальне таксі + гаряча лінія допомоги універсального призначення» загальною вартістю 508 800 грн. Лосинівська ОТГ отримає співфінансування від Представництва Фонду міжнародної солідарності в Україні у розмірі 447 600 грн. Тож люди різних верств населення зможуть скористатися послугами «соціального перевезення» та замовити соціальну послугу через «гарячу лінію».

– Запорукою успіху будь-якого села чи селища є безпечне та комфортне пересування освітленими вулицями громади. Чи по всіх населених пунктах відновлено вуличне освітлення?

– За чотири роки існування Лосинівської ОТГ вуличне освітлення відновлювалося по всіх населених пунктах громади. 2017 рік. Відновлено вуличне освітлення в сmt. Лосинівка по вул. Пушкіна та в с.Леонідівка. 2018 рік. В сmt. Лосинівка по вул. Київській, вул.Коцюбинського, вул.Лермонтова, вул. Партизанській, вул. Чернишевського, вул. Гетьманській та в с. Погребець проведено ремонтні роботи по відновленню вуличного освітлення. 2019 рік. сmt. Лосинівка вул. Садова, частково вул. 1 Травня, вул.Чкалова. Продовжили доосвітлення в селах Вікторівка, Леонідівка. Відновили вуличне освітлення в центрі сіл Сальне, Шняківка, Терешківка, також по вул. Жовтневій (с.Терешківка). Встановили 6 світлодіодних ліхтарів в с. Сальне і с. Садове. Також вже закуплені 2 ліхтарі в с.Шняківка. В 2020 році також закладені кошти на відновлення вуличного освітлення. Продовжено освітлення в сmt. Лосинівка: вул. 1 Травня, пров. Зелений, вул. Незалежності, вул. Ватутіна, частково вул. Миру, вул. М. Лисенка. В с.Сальне вул. Першотравнева, вул. Миру. В с. Шатура проведена часткова реконструкція ліхтарів. Встановлені опори та продовжено освітлення по вул. Богословській. Опори придбані за кошти мешканців вулиці. Продовжуються роботи по освітленню вул. Київської від вул.Лаврської до фрунзівського ставка. Закуплені ліхтарі, кабель для сіл Шняківка та Терешківка.

– Діти – наше майбутнє. Відомо, що від умов, які створюються для навчання дітей, від того, яку освіту вони отримають, залежать майбутнє нашої громади і держави загалом. Проаналізуйте стан освіти у громаді.

– Часи змінюються і ми змінюємося, а разом із нами змінюється школа. Освіта була і надалі залишається найвищим національним пріоритетом, основою для розвитку особистості, суспільства та держави. Тому створення високоефективної системи якісної освіти – це об'єктивна вимога часу. Пріоритетна мета української системи освіти – створення умов для розвитку та самореалізації кожної особистості як громадянина України, формування покоління, здатного навчатися впродовж життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства. Діти нашої громади мають здобувати знання у комфортних умовах, тому ми взялися за вирішення ключових проблем навчальних закладів Лосинівської ОТГ.

На даний час функціонує п'ять освітніх закладів, з них опорна школа – 328 учнів, початкова – 36 учнів, Сальнянський НВК «ЗНЗ-ДНЗ» I-III ст. – 60 учнів, Шатурський НВК «ЗНЗ-ДНЗ»I-II ст. – 38 учнів та заклад дошкільної освіти «Сонечко» – 64 дітей. За час існування громади освітні заклади змінилися в кращу сторону. Так, в опорній школі зроблений ремонт у спортивній залі, облаштовані душові та санвузли в центральному корпусі. Облаштований дах і замінена покрівля та утеплений цей корпус. В корпусі, де навчаються учні початкових класів, також відремонтований дах з новою покрівлею і встановлено блискавкивідвід. В обох старих корпусах зроблені запасні евакуаційні виходи та замінені старі сходинок на 2-й поверх. Зроблено ремонт та промивка опалювальної системи, встановлений новий котел на альтернативному паливі, прокладений новий електрокабель для ідальні та оновлена огорожа школи. Це лише основні роботи, що були виконані в опорному закладі за останні чотири роки. Як наслідок, в опорній школі створені комфортні умови для надання якісних освітніх послуг.

Важливо, що за роки існування об'єднаної територіальної громади нам вдалося зберегти мережу навчальних закладів, хоч 50% - це малокомплектні школи.

Через відсутність учнів старшої ланки у Сальнянському НВК «ЗНЗ-ДНЗ» буде понижено ступінь (з I-III на I-II), але школа продовжить функціонувати у звичайному режимі. В цій школі було обладнано санвузли та внутрішні туалети, побудований гараж для шкільного автобуса, підведений швидкісний інтернет (до 30 Мбіт/с).

Три роки підряд для учнів перших класів Шатури, Сального, Лосинівки закуповувались одномісні парти, дитячі стінки, класні і коркові дошки, ноутбуки, багатофункціональні пристрої та різний дидактичний матеріал. Ми намагаємось забезпечувати всім необхідним школи із наповнюваністю класів по 20 учнів, і школи, де навчаються у класі 3-є чи 4-ро учнів.

– Ще одне дуже важливе питання – це Лосинівська лікарня. Чи виділяються кошти з місцевого бюджету на охорону здоров'я?

– З 2019 року в Україні розпочався новий етап медичної реформи первинної ланки. Чи не у кожному районі нашої області закривають стаціонари і перепрофільовують медичні заклади. Не оминула медична реформа і Лосинівку. У зв'язку з оптимізацією Ніжинської районної лікарні, лікарню в селищі Лосинівка було перепрофільовано на КНП «Ніжинський центр первинної медико-санітарної допомоги», де мешканці громади отримують лікування лише на денному стаціонарі.

За 4 роки існування громади більше 2 млн. грн. виділено з місцевого бюджету на охорону здоров'я. Розуміючи, що медицину Міністерство охорони фінансує недостатньо, з 2019 року за кошти Лосинівської громади утримуються лікарі Лосинівської лікарні (невропатолог, гінеколог, хірург). Сьогодні переважна більшість населення громади – це люди пенсійного віку, тому не у кожного є можливість доїхати до лікаря в Лосинівку чи район. Тому ФАПі не менш важливі медичні заклади у невеликих селах, ніж лікарня. Зберегти мережу ФАПів також вдалося завдяки фінансовій допомозі громади.

За минулий рік з бюджету громади були виділені кошти на охорону здоров'я в сумі 606 870 грн. (медикаменти для людей, які хворіють на цукровий діабет, Ніжинському пологовому будинку, придбання медикаментів, поточний ремонт опалювальної системи, співфінансування заходів з придбання телемедичного обладнання для амбулаторії ЗПСМ та ін.).

У 2020 році виділено кошти на утримання та ремонт рентгенологічного кабінету. Але, на жаль, у цей нелегкий час відсутній фаховий спеціаліст. Я маю впевненість, що у 2021 році Ніжинська ЦРЛ проведе навчання фахівця і рентгенологічний кабінет відновить свою роботу.

– Лосинівська громада стала першою громадою, де відкрився Соціальний заклад «Гуртожиток Турбота». Розкажіть про нього трохи детальніше.

– На другому поверсі лікарні за фінансової підтримки Польського Фонду Міжнародної солідарності створено соціальний заклад для проживання самотніх осіб похилого віку, що опинилися в складних життєвих обставинах. Додатково з власного бюджету на проведення ремонтних робіт виділено 80 000 грн. На утримання соціального за-

кладу в бюджеті громади заплановано 407 000 грн. Соціальний заклад розрахований на 15 осіб, на даний час, у ньому перебувають 9 осіб похилого віку. Мешканці гуртожитку забезпечуються не тільки житлом, але й соціальними послугами, у перелік яких входить: організація допомоги у самообслуговуванні (дотримання правил особистої гігієни, рухової активності тощо), психологічна та емоційна підтримка, допомога у вирішенні проблемних життєвих ситуацій. Утримується Соціальний заклад «Гуртожиток Турбота» за кошти місцевого бюджету.

Нещодавно, Віктор Бондаренко, колишній директор ТОВ «Лосинівський маслосирзавод» подарував власну колекцію книг (близько 350 примірників) Соціальному закладу «Гуртожиток Турбота» Лосинівської селищної ради. Тепер мешканці гуртожитку зможуть урізноманітнити своє дозвілля - прочитати цікаву, захоплюючу книгу.

– Як організований благоустрій в населених пунктах громади?

– Питання благоустрою є одним із пріоритетним у роботі селищної ради, адже зовнішній вигляд Лосинівки та старостинських округів є візитною картою об'єднаної громади. Значний обсяг роботи по наведенню благоустрою території громади виконує КП «Промінь» Лосинівської селищної ради. Працівники комунального підприємства проводять роботу по спилуванню аварійно-небезпечних дерев та вирубуванню дико-порослих кущів та порослі. В результаті таких робіт, понад 27 сімей пільгових категорій по всій громаді забезпечено твердим паливом (дровами). За потреби, працівники КП «Промінь» забезпечують вивіз сміття по всім населеним пунктам громади. Щороку, з ранньої весни до пізньої осені до роботи приступають чотири працівники по благоустрою в старостинських округах (Сальне, Шатура, Шняківка, Терешківка). У старостинському окрузі сіл Вікторівка, Леонідівка, Степ робітник з благоустрою працює на постійній основі від КП «Промінь». Працівники забезпечують чистоту у центрі сіл, на зупинках громадського транспорту, узбіччях центральних вулиць, кладовищах.

Для здійснення результативної та ефективної роботи у сфері благоустрою обов'язково потрібна техніка, тому ще у 2017 році було придбано трактор та сніговий відвал (562 300 грн.). У 2019 році КП «Промінь» було поповнено необхідною технікою, а саме: швидкоз'ємний фронтальний навантажувач, косарка моторна (99 000 грн.), подрібнювач гілок (144 000 грн.), щітка дорожня (74 000 грн.).

– Володимире Миколайовичу, що заплановано на 2021 рік?

– Ще у 2020 році плануємо у початковому корпусі Лосинівської опорної школи провести внутрішні ремонтні роботи з улаштуванням туалетів та заміною вікон. Тепер щодо планів на 2021 рік. У цьому році до нас доєднаються ще чотири сільські ради (Перемозька, Галицька, Світанківська, Данинська). З трьома з них не має пасажирського сполучення. Тому, в першу чергу, є необхідність доступності до центру громади. Для цього вже придбаний мікроавтобус. Після дооб'єднання нашої громади, важливим пріоритетом є створення маршрутів пасажирських перевезень в адмінмежах громади. А решта пріоритетів залишаються незмінними – це дороги (першочергово Лосинівка-Шатура, Лосинівка-Перемога), освітлення, освіта (розроблений проєкт заміни покрівлі корпусу № 2 з облаштуванням блискавкозахисту) і звичайно підтримка медицини.

– Насамкінець, Володимире Миколайовичу, можливо, Ви ще щось додасте до нашого спілкування.

– Я вдячний за можливість поділитися своїми планами на майбутнє, тому що жити минулим не хочеться, хочеться думати про день завтрашній і працювати, напружуючи сили і розум заради майбутнього. А громаді, в першу чергу, дякую за розуміння. Приємно усвідомлювати, як змінюються думки людей у ставленні до нашого спільного дому – Лосинівської ОТГ. Знаєте, є дуже багато проблемних питань, але є і впевненість у тому, що ми можемо бути господарями у своїй громаді, розвивати її територію, і, відповідно, покращувати умови життя громадян.

– Дякую за інтерв'ю.

Інтерв'ю підготувала начальник загального відділу
Юлія КАЛУТА

Валентина Багнюк — вихователь за покликанням

Кожного року в останню неділю вересня в нашій державі відзначають Всеукраїнський День дошкілля.

Професія вихователя і всіх працівників дошкільних установ вимагає від людини глибокої самовіддачі, величезного терпіння і нескінченної любові до своєї справи. Виховання наших дітей на початку їхнього життєвого шляху — не просте завдання, але від його успішного вирішення залежить майже все наше майбутнє. Той фундамент, який закладається в нас з самого дитинства, служить нам опорою і основою в подальшому житті. І як би нам не здалося дивним, але працівники дитячих садків та інших дошкільних закладів, спільно з батьками та близькими наших дітей, стоять на своєрідній фронтній

передовій нашого спільного, самого найближчого майбутнього.

Багнюк Валентина Іванівна працює вихователем дитячого садка в Шатурському НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІ ступенів з 2001 року. Закінчила Чернігівський ДПУ, факультет фізика та математика, але професійну діяльність пов'язала з маленькими дітками, має кваліфікаційну категорію «спеціаліст першої категорії».

Вихователь займається освітою дитини: її вихованням, навчанням і розвитком. Робить з нею зарядку, заняття з розвитку мовлення, навичок усної лічби, читання, малювання, ліплення, природознавства. Розвиває у дітей увагу, пам'ять, мислення, кмітливість, ініціативність,

навички спілкування. Знайомить з етичними та естетичними нормами поведінки у суспільстві. Організовує проведення часу дітей: ігри, щоденну прогулянку, інші заходи відповідно до режиму дня. Несе відповідальність за життя і здоров'я дітей.

Валентина Багнюк відповідальний, досвідчений педагог. Завжди знаходить підхід до малечі. Адаптаційний період часто проходить у діток із сльозами, вихователька вміло заспокоїть, приголубить, знає як утішити хвилювання дитинки. Часто бачимо її з малечю на руках, до неї тягнуться, відчувають ласку.

Добра та милосердна, Валентина Іванівна, прийде на допомогу не тільки своїм вихованцям, а й колегам, друзям.

Допомагає родинам, які потрапили в складні життєві обставини, переймається чужими проблемами.

Для успішного оволодіння професією людина повинна бути уважною, відповідальною, чуйною, тактовною, товариською, терплячою, виявляти схильність до роботи з дітьми. Такою і є Валентина Багнюк. Має хорошу пам'ять, увагу, високі комунікативні здібності. Вміє керувати колективом, хоч і дитячим. Валентина Багнюк — вихователь за покликанням.

У цей день щиро вітаємо усіх працівників дошкілля з професійним святом! Важко оцінити важливість роботи вихователя та й кожного, хто працює в дитячих садочках, і допомагає в цей непростий час батькам виховувати

підростає покоління.

Бажаємо вам мудрості, натхнення та позитиву в роботі. Нехай малеча надихає вас на креативні знахідки та творчі дії, а все задумане — здійснюється!

Тетяна РУБАН,
вчитель Шатурського
НВК «ЗНЗ-ДНЗ»

5 серпня 2020 року в с. Сальне відбувся велопробіг під назвою «Стежками рідного краю». Даний захід організовано з метою пропаганди здорового та активного способу життя, створення умов для формування позитивної громадської думки про роль такого способу життя, як необхідної умови розвитку людини, підняття престижу здорової, активної життєвої позиції у дітей, підлітків та молоді, встановлення дружніх стосунків між учасниками велопробігу та згуртування велоспільноти нашого села.

В умовах карантину культурне життя завмерло як в містах, так і в селах. Сіра буденність затягнула роботою і безпросвітністю навіть дітей... Тому, коли було оголошено про велопробіг, відгукнулося багато бажаючих розважитись таким чином. А було дійсно цікаво...

Стартував велопробіг від сільського клубу по вул. Жовтневій — далі через поле на вул. Молодіжну — вул. Миру — пасовище (із заїздом на ставок) — вул. 40 років Перемоги — через поле на вул. Перемоги — заїзд на полігон, де проходять змагання із мисливського біатлону — вул. Незалежності — вул. Садова (із заїздом на КЗС на екскурсію) і через територію колишньої ферми на вул. Першотравневу, де й фінішували біля сільського клубу. Увесь велопробіг у часі розтягнувся на дві години. Дорослі і діти, загальною кількістю 30 осіб, на велосипедах проїхали заданий маршрут організовано, без нарікань та непередбачуваних ситуацій у супроводі автомобіля (для підстрахування)... Майже всі учасники відкрили для себе багато нового, відвідали деякі куточки рідного села вперше. Настрій в усіх був чудовий, хоч і почувалися по приїзді до фінішу трохи втомленими.

Учасниця велопробігу із с. Садове сказала, що хоч її діти і відвідують школу в с. Сальне, та багато місць, які проїжджали за маршрутом, вони ще не бачили...Цікавою була розповідь Олександра Калініченка про шлях хліба із поля до столу. На мить екскурсії урожай у СТОВ «Рід» вже був зібраний і впорядкований,

тому роботу КЗСу в дії побачити не вдалося...

Після велопробігу, всі учасники смакували козацьким кулішем, бутербродами, солодощами та морозивом. Також був продуманий і активний відпочинок для дітей та батьків після смачного обіду: грали в теніс та бадмінтон. Ще довго біля клубу лунав гамір та дитячий сміх. Час, проведений разом зі своїми батьками під час велопробігу, на дитячому майданчику запам'ятається дітям надовго. Розійшлися по домівках далекого за полудень, обговорюючи події того дня. Навіть з'явилася пропозиція зробити велопробіг традицією...

Хочемо подякувати директору ТОВ «УкрАгроРозвиток» Василю Снісаренку за фінансову підтримку велопробігу, адже за кошти, направлені на даний захід, був закуплений спортивний інвентар (м'ячі, сітка, тенісні ракетки, ракетки для бадмінтону); головному інженеру СТОВ «Рід» Олександрю Калініченку за змістовну екскурсію по зерносушильному комплексу; Євфросинії Голубовській — за смачний козацький куліш, який вона встигла приготувати до приїзду велосипедистів та Ользі Андріяш за святково накритий стіл.

Захід організували та провели староста сіл Сальне, Садове Ніна Броварчук та завідувача сільського клубом Олена Ініна.

Ніна БРОВАРЧУК,
староста сіл Сальне, Садове

МОЛОДЬ І СПОРТ

Цього літа молодь Лосинівської ОТГ не просто відпочивала, але й приймала активну участь у спортивному житті громади.

Першими стартували змагання з футболу. Чемпіонат Ніжинського району був справжньою боротьбою, який проводився з 6 червня по 12 вересня 2020 року. В турнірі приймали участь дві команди від нашої громади: «Рід» (с.Сальне) та ФК «Лосинівка» (с.мт Лосинівка). За підсумками проведених ігор першість здобула команда ФК «Лосинівка». Хлопці не зупинилися на досягнутому і подали заявку на участь у змаганнях на «Кубок району».

21 серпня 2020 року в м. Чернігів проводився чемпіонат Чернігівської області з важкої атлетики. В змаганнях приймали участь шість учасників з Лосинівки. Спортсмени показали гарні результати і зайняли призові місця.

10 вересня 2020 року в с. Ніжинське Ніжинського району відбулася друга гра з вуличного футболу. Наші хлопці не минули і ці змагання. На запрошення відгукнулися і не дарма. Лосинівська команда виборола кубок.

11 вересня 2020 року в с. Ніжинське в черговий раз Лосинівська молодь виборює чемпіонство в змаганнях на «Краще село-2020», в яких приймали участь представники Вертіївки, Лосинівки, Крут та Ніжинського. Щоб здобути титул «найспортивніших» в районі, команди змагалися в багатьох видах спорту, а саме: міні футболі, волейболі, настільному тенісі, дартсі, шашках та перетягуванні канату. В запеклій боротьбі перемогу здобули спортсмени з Лосинівки, які і будуть представляти Ніжинський район на обласних змаганнях. Команда вже отримала запрошення на Всеукраїнські змагання до Івано-Франківщини в с.мт. Ворохта.

Сили, удачі та здійснення мрій бажаємо нашій молоді. Будьте завжди активні та не зупиняйтесь на досягнутому!

Наталія ГАВРИШ,
фахівець фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи

Новий навчальний рік в умовах адаптивного карантину

22 серпня 2020 року Міністерством охорони здоров'я України спільно з Головним державним санітарним лікарем України була затверджена постанова № 50 «Про затвердження протиепідемічних заходів у закладах освіти на період карантину у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Вказані заходи передбачають здійснення освітньої діяльності, організацію освітнього процесу в закладах позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), вищої освіти з урахуванням необхідності забезпечення належних протиепідемічних заходів, спрямованих на запобігання ускладнення епідемічної ситуації внаслідок поширення коронавірусної хвороби (COVID-19).

Затверджені вимоги стосуються:

- особливостей дотримання маскового та температурного режиму в закладах освіти;
- особливостей пересування в закладах освіти здобувачами освіти та іншими учасниками освітнього процесу;
- обов'язковості контролю за самопочуттям здобувачів освіти з боку адміністрації та педагогічних працівників закладів освіти;
- обов'язковості та частоти проведення дезінфекційних та інших санітарних заходів;
- обов'язковості самоізоляції в разі підтвердження коронавірусної хвороби (COVID-19) у одного із здобувачів освіти.

Враховуючи вимоги даної постанови, за кошти місцевого бюджету відділ освіти, сім'ї, молоді та спорту Лосинівської селищної ради закупив для освітніх закладів громади 5 інфрачервоних термометрів, захисні маски і рукавички, захисні щитки для шкільних кухарів, антисептики, урни для використання засобів індивідуального захисту, паперові рушники та рідке мило, на загальну суму близько 30 000 грн. Виготовлені контейнери для збору твердих побутових відходів. В серпні була створена комісія для перевірки закладів освіти Лосинівської ОТГ до початку нового 2020/2021 навчального року в умовах адаптивного карантину. Чотири заклади загальної середньої освіти та один заклад дошкільної освіти мають акти прийому готовності до навчального року та розпочали свою роботу.

Директори навчальних закладів мають рекомендований алгоритм дій керівника у разі виявлення у здобувача освіти, або працівника школи ознак гострого респіраторного захворювання, а також інструктивно-методичні матеріали, щодо порядку підготовки закладу освіти до нового навчального року та опалювального сезону. До речі, в Лосинівській ЗОШ І-ІІІ ступенів встановлений новий котел, який працює на альтернативному виді палива (зерновідходи). У всіх школах зроблений поточний ремонт власними силами та з допомогою батьківських колективів. Відділ освіти дякує за фінансову допомогу спонсорам, приватним підприємцям, всім, хто переймається питаннями освіти в громаді. Вдячні директорам шкіл, тру-

довим колективам за роботу по підготовці закладів до нового навчального року.

За кошти освітньої субвенції та власне співфінансування для 43-х першокласників (опорна-21, початкова-9, Сальне-9, Шатура-4) закуплені одномісні антисколіозні парти, стільці та дидактичний матеріал, на суму – 110 000 грн. Комп'ютери та мультимедійне обладнання буде закуплено в жовтні, коли надійде залишок коштів субвенції, в сумі – 82 000 грн. В опорній школі відремонтовано ресурсну кімнату для дітей з особливими освітніми потребами, яка буде облаштована відповідним обладнанням, на загальну суму – 6 200 грн. У жовтні-листопаді за кошти субвенції на оснащення закладів загальної середньої освіти обладнанням для навчальних кабінетів буде обладнаний кабінет біології в опорній школі (сума субвенції понад 600 тисяч гривень).

В 2020/2021 навчальному році за парти сяде 460 здобувачів освіти, з них у Лосинівській ЗОШ І ст. (36) та ЗОШ І-ІІІ ст. (326), Сальненському НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІІ ст. (60), Шатурському НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІ ст. (38) та 82 дошкільнят відвідуватимуть заклади дошкільної освіти в Лосинівці, Сальному, Шатурі. Чим нижча наповнюваність класів у школі, тим менше коштів надходить до місцевого бюджету на її утримання, а вартість 1-го учня в малокомплектній школі в тричі вища за навчання в повнокомплектній. Троє здобувачів освіти навчатимуться за індивідуальними планами, одна дитина в інклюзивному класі. До Сальненського НВК підключений швидкісний інтернет (до 30 Мбіт/с), 112 тис. гривень, субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на реалізацію заходів спрямованих на підвищення якості освіти. Таким чином, всі освітні заклади громади під'єднані до мережі інтернет, що дуже важливо при дистанційній формі навчання.

В освітніх закладах громади працюватиме 67 педагогів та 8 сумісників (один вчитель на 7-м учнів). З 01 липня 2020 року 9 вчителів пенсійного віку та керівники шкіл переведені на контрактну форму роботи.

До місць навчання трьома шкільними автобусами (1 власний, 2 орендовані) підвозиться 86 учнів і 10 дітей дошкільного віку з восьми населених пунктів громади.

В закладах загальної середньої освіти функціонує 10 гуртків різної тематики. Крім того ще 50 годин гурткової роботи оплачує наша громада Ніжинському центру дитячої та юнацької творчості. За сприянням селищного голови Володимира Андрійця та депутатського корпусу виділені кошти на професійне навчання старшокласників у МНВК.

У закладах дошкільної освіти «Сонечко» зроблено ремонт стелі та встановлені нові світильники у актовій залі на суму 42 000 грн. У новому році в закладі буде функціонувати 5 груп в яких нараховується 64 дошкільнят (в середньому 12 дітей у групі). Різними формами дошкільної освіти в громаді охоплено 80% дітей від 3-5 років. На жаль, кількість дошкільнят кожного року зменшується (2017 р – 115; 2020 р – 84).

У 2020/2021 навчальному році 100% школярів Лосинівської ОТГ будуть охоплені різними видами харчування, у тому числі гарячим харчуванням 90%. У трьох школах є власні їдальні, в одній із шкіл орендоване приміщення. В Лосинівській ЗОШ І-ІІІ ст. діє шкільний буфет. Безкоштовне харчування організоване для здобувачів освіти 1-4 класів. Харчовий раціон дітей наближений до чинних натуральних норм. Проте в ньому не вистачає таких продуктів, як м'ясо, риба, сир, кисломолочні продукти і соки.

На новий навчальний рік надійшло 868 підручників на 56 098 грн для 3-го та 7-го класів. За власні кошти у минулому році додатково придбані підручники для 5-го та 8-го класів на загальну суму 26 344 грн. Завдяки розумінню даної проблеми селищним головою, депутатським корпусом здобувачі освіти 1-11 класів та вчителі Лосинівської ОТГ забезпечені підручниками безкоштовно майже на 100%. До речі, для Вертіївської ОТГ дане питання стоїть дуже гостро.

На 2021 рік заплановано змінити тип та найменування Сальненського навчально-виховного комплексу через відсутність здобувачів освіти старшої ланки.

2020 рік – рік подальшої реалізації Концепції «Нова українська школа». Стратегічним завданням діяльності відділу освіти, сім'ї, молоді та спорту і освітніх закладів Лосинівської ОТГ визначено надання якісних освітніх послуг, вболівання за майбутнє покоління, створення комфортних умов для розвитку дітей, співпрацю з органами місцевого самоврядування.

Віктор КІЛЬОВИЙ,
начальник відділу освіти, сім'ї, молоді та спорту

27 вересня – Всесвітній день туризму

Щороку, 27 вересня, весь світ та Україна відзначає міжнародне свято – Всесвітній день туризму.

Це свято ще в 1979 році встановила Генеральна асамблея Всесвітньої туристичної організації в Іспанії, в місті Торремолінос. У нашій же державі День туризму заснував другий Президент України Леонід Кучма, своїм Наказом в 1998 році. Метою свята є активна пропаганда туризму, зміцнення міжнародних зв'язків, а також висвітлення впливу галузі туризму на світову економіку, адже за останні роки туризм став одним із швидко зростаючих і найбільш важливих секторів економіки.

Вважається, що День туризму – це професійне свято для працівників туристичних компаній, туристичних центрів, керівників і персоналу готелів, заповідників, музеїв, зелених садиб та інших туристичних об'єктів. Однак, якщо замислитися, то свято це стосується кожного із нас. Будь-яка людина хоча б раз в житті подорожувала, змінювала обстановку і тим самим відчувала більшу повноту життя. Та саме завдяки вищезгаданим людям, працівникам туристичного бізнесу, ми, подорожуючи, можемо відчувати себе комфортно і безпечно.

Туризм – це ще й важливий чинник виховання особистості, оскільки може задовольнити життєво важливі потреби людини в спілкуванні, враженнях і ближчому контакті з природою. Адже, пізнаючи інші країни і народи, людина самовдосконалюється, а через пізнання природи вчиться жити в гармонії з довкіллям. І тут можливості нашої країни колосальні. У світовому рейтингу Україна посідає 27 місце за популярністю серед туристів.

Недарма українське село називають «душею України». Вже зараз, ніби відгукуючись на потребу урбанізованої людини відпочити від міської суєти, у сільській місцевості активно розвивається «зелений туризм».

Так, відділ культури і туризму Лосинівської селищної ради розпочав роботу над створенням туристичних стежок Лосинівської ОТГ. Все ж таки нам є що показати... Беззаперечно, робота ця буде не легкою, але сподіваємося, успішною.

Наталія ОПАНАСЕНКО,
спеціаліст відділу культури і туризму

В ЛОСИНІВСЬКУ ГРОМАДУ ПРИДБАНО МІКРОАВТОБУС

Для мешканців громади є приємна новина. Для покращення транспортного сполучення між населеними пунктами громади, за кошти Лосинівської селищної ради придбано мікроавтобус марки Mercedes-Benz вартістю 195 000 грн. Вже найближчим часом, мешканці громади зможуть користуватися транспортними послугами мікроавтобусу.

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ**

Молодіжна рада Лосинівки

Молодіжна рада Лосинівки – це команда небайдужої молоді нашої рідної громади, яка розпочала свою діяльність в середині липня цього року. Молодь – майбутнє не тільки нашої країни, але й нашої громади, яка потребує підтримки та довіри. Молоді люди завжди мають нове бачення, ідеї та їх реалізацію для того, щоб зробити життя кращим та цікавим.

На першому засіданні новоствореної Ради були проведені установчі збори, де були присутні члени ініціативної групи. На установчих зборах було обрано Голову, заступника, секретаря Ради та затверджено регламент роботи. За рішенням учасників установчих зборів, Головою Молодіжної ради Лосинівки було обрано Ігоря Лаврінця. Ігор зазначив: «Молодь – майбутнє нашої громади. У нас молода, креативна та амбітна команда. Ми будемо працювати заради створення умов для розвитку молоді в нашій громаді. Прийшов час чути молодь та будувати ефективну співпрацю між молоддю, населенням та владою».

Молодіжна політика передбачає роботу з молоддю у різних сферах діяльності, а саме: культура, спорт, освіта, працевлаштування молоді та професійної орієнтації. Варто зазначити, що це перша молодіжна організація, яка була створена на території нашого селища. Тому, команда активної молоді – це першопрохідці в напрямку розвитку молодіжної політики Лосинівки.

Вже з перших днів створення учас-

ники Ради реалізували свій перший захід – фільм під відкритим небом. Кіносеанс став щотижневим, і кожної п'ятниці молодь збирала населення селища для перегляду фільмів. Люди приходили поодиночки, парами і навіть цілими сім'ями, щоб разом приємно провести час. Перегляд фільмів проводився до запровадження карантинних заходів на території громади.

За час діяльності Ради було реалізовано декілька проєктів, що розраховані не тільки на молодь, дітей, але й на більш доросле населення. До Міжнародного Дня молоді, Лосинівські активісти організували майстер класи та спортивні змагання для дітей.

За ініціативи та підтримки Молодіжної Ради були проведені спортивні змагання:

- з волейболу на центральному стадіоні Лосинівки, приурочені до Дня незалежності України;

- з вуличного футболу в с.Ніжинське.

Представники Молодіжної ради брали участь та неодноразово перемогли в районних змаганнях, що в черговий раз підтверджує завзятість та різносторонність нашої молоді.

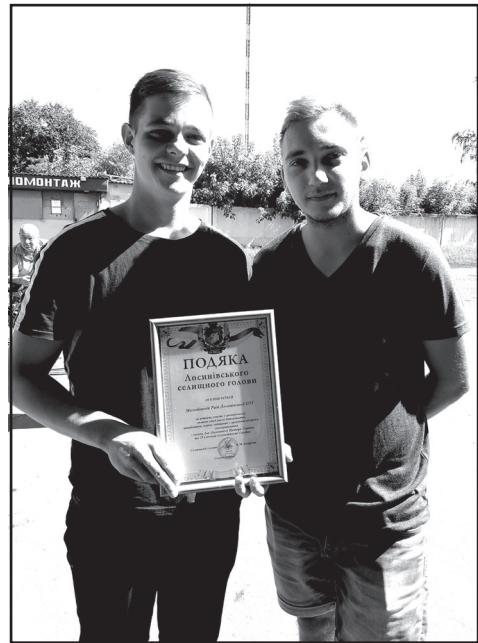
Головна мета діяльності Ради – це організація дозвілля для молоді, залучення молоді до прийняття рішень в громаді та побудові стійкого діалогу

молоді, жителів громади та місцевої влади.

За короткий період діяльності молоді Лосинівки отримала подяку від селищного голови Володимира Андрійця, за активну участь у життєдіяльності громади. Головною відзнакою своєї діяльності молодь вважає щирі слова подяки від своїх односельців за організовані та проведені заходи.

Нещодавно, було оголошено конкурс письмових робіт на тему «Громада моєї мрії», який передбачає збір письмових робіт дітей віком від 8 років. Конкурс має за мету почути думку наймолодших жителів громади, стосовно розвитку громади та їхнє бачення, якою вона має бути в майбутньому. Переможці конкурсу отримають заохочувальні призи, а об'єднана громада – правильне бачення напрямів розвитку.

Молодіжна рада ставить перед собою амбітні цілі у частині вирішення глобальних проблем громади. Серед основних завдань – розбудова молодіжної інфраструктури. Молодь вважає, що має мати власне приміщення, куди приходять усі бажачі для проведення вільного часу, спілкування між собою, гри в настільні ігри та ін. Можливим вирішенням цієї проблеми є організація Молодіжного центру – простору для молодих людей, де повинно бути все необхідне. «Ми маємо дати альтернативу проведенню вільного часу з користю та розвитком молоді». Для вирішення інших питань, молодіжна команда Ради буде активно співпрацювати з населенням,

дізнаватися думку кожного щодо розвитку молодіжної політики в громаді.

Серед найближчих планів Молодіжної Ради – проведення першого молодіжного форуму в Лосинівці, що буде можливим після послаблення карантину та безпечної епідеміологічної ситуації в громаді. Форум дасть можливість перейняти досвід інших Молодіжних рад, який можна буде реалізувати в Лосинівській ОТГ.

Для Молодіжної ради важливим є завдання – збільшення кількості учасників (особливо з інших населених пунктів громади) та їх об'єднання. Кожен населений пункт, що входить у громаду, повинен мати активне представництво молоді. Адже, активна молодь – запорука розвитку громади.

За інформацією МОЛОДІЖНОЇ РАДИ ЛОСИНІВКИ

В даній статті мова піде про нашого земляка, генерала-майора бронетанкових військ – Федора Харлампійовича Андрійця.

Народився Федір в 1920 році в багатодітній родині. Він був найстаршим, адже їх у сім'ї було семеро: п'ятеро братів і дві сестри. Нелегке дитинство спіткало хлопчика. Доглядав за меншими дітьми, влітку випасав стадо корів, косив сіно. Найбільше Федір цікавився технікою, тому після закінчення Лосинівської школи вступив до Київського танкового училища. Там він отримав знання з військової техніки, а в червні 1941 року – офіцерське звання та диплом захисника Батьківщини. Отримав призначення на кордон з Фінляндією, де для нього і всього світу почалася Велика Вітчизняна війна.

Юний офіцер відчував невдачі у воєнних діях, але поступово з'являлася нова техніка, надходила нові зброя і Федір Андрієць пишався своєю державою. У складі 91-ї танкової бригади резерву головнокомандування Федір Андрієць визволяв Київ, брав участь в

Генерал з Лосинівки

боях на Курській дузі. Ніхто і ніщо не зупиняли нашого офіцера, він сміливо йшов назустріч ворогу, щоб захистити Київ. Приймав участь у операції з визволення Білої Церкви. Декілька днів тривала жорстока битва, але ворога було знищено.

Одного дня, коли танкові частини в'їхали до України, всупереч наказу рухатися тільки вперед, Федір не зміг оминати батьківської хати. Хоч на одну хвилину, але Федір відвідав свою малу батьківщину, побачив та обійняв рідню.

Ніколи Федір Андрієць не забував про неочікувану та незабутню зустріч із батьком-солдатом. На шляхах війни вони випадково зустрілися. Хвилина побачення – а скільки радості і любові...

9 травня 1945 року – День Перемоги, найкращий і найтепліший день весни.

Після війни Федір Андрієць навчався в Москві у Військовій академії бронетанкових військ імені Маршала Радянського Союзу Р.Я.Малиновського. Після навчання працював в апараті Міністерства оборони СРСР, командував танковим полком, що базувався в Німеччині. Деякий час очолював ремонтно-танкову базу в Києві. Під час військових маневрів був поранений, після пішов у відставку.

Якою б не була доля, але Федір Харлампійович з дружиною і дітьми кожного року приїздив в Лосинівку до своїх рідних, брата Миколи, зустрічався з однокласниками, знайомими. Неодноразово до Федора в Москву приїздив і брат Микола.

В 1994 році обірвалося життя генерала з Лосинівки Федора Андрійця.

Він заповів поховати його в Лосинівці, але заповідь

не збулася. Поховали Федора Харлампійовича в Москві на Троєкурівському кладовищі.

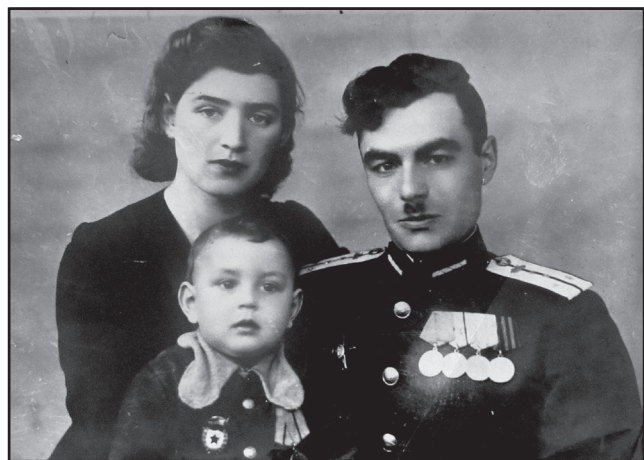
Федір Харлампійович пройшов страхіття війни, виявив мужність і відвагу, тому був нагороджений багатьма орденами і медалями.

В 2015 році до Дня Перемоги на фасаді Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст. у присутності всієї родини було урочисто відкрито меморіальну дошку ветерану війни, генерал-майору Федору Андрійцю.

Федір Харлампійович – це великий патріот, людина слова і обов'язку, він зберіг любов до рідного краю, і впродовж усього життя підтримував тісний зв'язок з Лосинівкою.

Зоя ЧУМАК,

завідуюча Лосинівської дитячої бібліотеки

МЕДОВА НАУКА

або ЯК ЗАПОВІДАВ ДІД ПАВЛО МЕДОВИЙ РОДОВІД ІЗ СУКНИВСЬКИМ КОРИННЯМ

ПРО ПАСІКУ ТА БДЖІЛ ДЛЯ НАЩАДКІВ

День Пасічника традиційно відзначають в Україні 19 серпня, в день християнського Преображення Господнього, в народі – Спаса. Долучається до нього й численна бджолярська лосинівська спільнота. Вже дозріли основні медоноси, ранки дихають прохолодою, нагадуючи про не такі вже й далекі перспективи осені, а старі й молоді бджоларі вибудовують плани на зимівлю та наступний медозбір. Чергові клопоти біля вуликів почнуться вже завтра, а в цей день кожен поважуючий себе бджолар прагне почастувати рідню та знайомих найсолодшим в світі продуктом – медом. І в яке 6 святокове коло не потрапили Ви – родинне чи друзів-пасічників, на столі обов'язково буде присутня медова атмосфера з численними невігаданими історіями про бджолині укуси, ловлю роїв, багаті й скупі медоноси, корисність продукції бджільництва... За цими історіями згадуються й імена тих людей, які в не-далекому минулому формували та плекали бджолярські традиції Лосинівки. Одну з них ми повідаємо читачам вісника, про пасічника-професіонала, екстраординарну і знану всіма в Лосинівці особистість Павла Григоровича Литовченка (1925-2004).

Відгрімилі залпи Другої світової війни, настав час відбудовувати країну, облаштовувати особисте життя. Останнє особливо турбувало молодого Павла, який повернувся із примусових робіт в Німеччині, куди був насильно вивезений фашистами. Турботи мали реальні підстави, адже хлопець давно вже став круглим сиротою й повноцінно міг розраховувати лише на власні сили. Та в тому мабуть й переваги молодості, що будь-які труднощі здаються вже не такими вже й непереборними, а бажання не пасти задніх на все життя при-таманне лише активній особистості. Не гоже лишатися одному вирішив Павло й розпочав пошук нареченої. Зятем прийняли на Сукнівці, а молода дружина Галина стала вірним помічником у різного роду починаннях.

Лінуватися не було часу, адже родина зростала. В сім'ї з'явилася дочка Надійка, а згодом і двійнята Петро та Олексій. Щоб прогодувати сім'ю Павло не цурався будь-якої роботи: ремонтував швейні машинки, двигуни, велосипеди. В один із літніх днів доля підкинула ще один життєвий запит – сусідську грушу уподобав величезний рій. Дарунком долі не варто нехтувати вирішив Павло й почав опановувати нову для себе професію пасічника. Чому погодився, адже багато хто боїться бджіл? Вже значно пізніше, сам ставши дідом, Павло із захопленням розповідатиме внукам про дитяче бажання віднайти солодкі соти. Розуміючи, що до бджіл його мало не підпустають, несвідомо намагався приручити диких джмелів, майстрував для них трав'яного вулика, куштував розриті в землі джмеліні медові соти. Чи правда це чи вимисел невідомо. Але, однозначно, бджільництво стало вагомою розрадою до останніх днів життя, захопленням яке передав синам і внукам, всім хто звертався із допомогою приручити божу комаху.

Післявоєнне бджільництво було не з легких. Обтяжливі державні податки змушували приховувати реальну кількість бджолосімей, торгувати медом «з-під поли», самостійно займатися селекцією бджіл... Нелегко тоді було всім. З поміж різного роду господарських турбот доводилося викроювати час і на огляд пасіки, забезпечувати її охорону від різного роду недоброзичливців. Ночівля на пасіці момент особливий. Ці теплі літні вечори по особливому запам'ятовувалися діткам, яких Павло неодноразово брав із собою. Малеча гасала по лісосмузі

вишукуючи солодкі дички, малину та ожину, а Павло упорядковував бджолине господарство. Із настанням сутінків запалювали багаття й заходжувалися готувати сало та яечню. З домашнім свіжим хлібом, огірком та помідором страва здавалася неймовірно смачною. А що за трапеза без солодоців? Тоді Павло йшов до одного з вуликів й приносив заздалегідь підготовану медову рамку. Гострий ніж легко входив у бджолині соти й з кожним рухом залишав продовжуватий солодкий медовий слід. Медові кубики викладалися на тарілку з якої кожен міг їсти доско-чу. Який же кубик обрати? Який най-солодший? «Той, що на тебе дивиться» - завжди відповідав Павло й вдоволено дивився як дітки смакують такими бажаними солодощами. А воно таке підступне, що і в роті було, й по бороді текло, й до ліктів діставало.

Частування доходило до кінця, згасав вогонь й все насторожливіше гули комарі. Час і спати лягати. Всі перебиралися в намощену свіжим сіном буди й намагалися знайти зручне місце для сну. Обов'язковим атрибутом перед сном були нескінченні розповіді Павла про нелегке, але цікаве дитинство, про пригоди в такій далекій Німеччині, про плани на завтра. В цих оповідках правда і вимисел переплелися, але дитяча уява цього не помічала. Всі застали під гул комарів, квакання жаб, скрегіт коника та вигуки диких птахів... Важливо, що подібні хвилини вільного спілкування з природою пережили і внуки Павла. Подорослішавши, вони димар розпалють й заправлять його трухляком, рамки почистять, наскребуть прополісу, допоможуть при огляді бджіл, наприклад, виявити ранній посів молоді матки. Ніколи не забудуть вони, як осідлавши «жабку» (легковий автомобіль для інвалідів) й прилаштувавши на багажнику вудки, дід забирає їх рибалити на канал у лози. Прорідивши очерет і яську без проблем можна було впіймати карасика, линка, окунця. Після вдалого лову і рибною юшкою поласувати можна. Натомившись від різного роду справ, прилягали тепер у вже металевій будці із столиком та дерев'яними топчанами.

Так, за ділом та розвагами постигали бджолярську науку діти та внуки Павла. Пам'ятаю, як в 90-х роках минулого століття точилася гостра дискусія між власниками пасік стосовно прийомів для кращого медозбору. В гонитві за великими медами деякі пасічники користувалися наступною методикою: штучно нарощували потенціал бджолосімей і в розпал медозбору знищували матки. Такі дії спрямовували зусилля бджолої сім'ї виключно на збір солодкого продукту. В результаті пасічник отримував повен вулик меду й

зношену бджолину сім'ю, яку не кожен встигав сильною ввести в зиму. Сумні наслідки такої методики відгукувалися великою загибеллю бджолосімей навесні. «Меду всім вистачить і людям, і бджолам, а грошей всіх не заробиш» – говорив досвідчений вже Литовченко Павло Григорович й разом із своїм другом Шматком Андрієм Григоровичем гуртували навколо себе когорту однодумців та любителів. Такі хлопці як Заболотній Петро, Лаврінець Дмитро та інші були впевнені, що ретельний дбайливий догляд бджолосімей завжди дозволить створити такі умови, щоб зберегти сильну бджолину сім'ю й отримати достойний взяток. Якою методикою оперують нинішні пасічники, яка краща, прошу запитати у сучасних бджоларів. Для автора цих рядків питання вирішене однозначно.

Тоді посівів гречки вистачало, не так як зараз – вдень з вогнем не знайдеш. І в Лосинівці знали – там де поставлять пасіку ці хлопці меду бути. А які меди були! Зараз не кожен пасічник скаже який мед на смак і на колір давали конюшина, буркун та тютюн. Коли місце для пасіки визначене, кожен викошував трави та бур'яни, прибирав гілля й бив кілочки на які згодом встановлювалися вулики.

Невід'ємним атрибутом пасіки була буда-сторожка. Вона слугувала захистом від раптової негоди, місцем для ночівлі, ареною для запальних історій та жарких дискусій. На дверцятах буди-сторожки традиційно вивішували наперед узгоджений графік чергувань. З дозріванням меду в вулику розпочиналася його качка. Відгородивши собі місце в густих заростях, запросивши помічників, пасічник запускав такий очікуваний гул медогонки. «Несіть новий бідон бо вже черхає» - раз-пораз долинали з гушини. Це означало, що медогонка набралася меду, а, отже, настав час зливати його до тари.

Місце на кочовій пасіці це не лише напружена праця. Водночас це й спілкування з природою, відпочинок від трудових буднів та проблем, невимуслене спілкування з друзями під стаканчик вина чи більш міцного напою. Останній намагалися навіть на місці готувати із різного роду ягід та фруктів. Ось тут то й розкривався ораторський хист кожного: про вдалі й невдалі медозбори, про зняті й незняті рої, «добрих» і «злих» бджіл, одним словом про бджолярське життя-буття.

Життя не стоїть на місці. Вже понад 15 років як відійшов у вічність Павло Григорович, залишивши усний заповіт тримати на своїх обістях працюючих комах. Чи знав він щось, чи просто випадковість, але, коли прохолодної квітневої днини тіло готувалися виносити із двору на цвинтар, раптово в повітрі

з'явилася бджола. Зробивши декілька невеликих кіл над тілом свого господаря так же раптово зникла. Невже це був символічний акт прощення? Навряд чи хтось розтлумачить напевне...

Не пройшла наука Павла Григоровича повз синів і внуків. Сини дотримуються прохання батька. І Олексій, і Петро вже самі мають ледь не п'ятдесятилітній досвід спілкування з бджолами. І хоча цього року вони переступили 70-літній життєвий рубіж, ще впевнено тримається стамеска, нагострений ніж уміло відкриває запечатані соти, рвучко стартує медогонка. Послухайте їх і з їхніх невігаданих історій можна було б написати не одну книгу.

Не пасуть задніх і внуки. Хлопчики давно вже вирости, змушніли, обзавелися сім'ями, але не полишають бджолине господарство. Анатолій та Віктор, зять Олександр вивозять вже власні пасіки на медозбори, формують свою когорту поціновувачів бджолої продукції. І хоча досвід утримання пасіки значно скромніший від дідової, всі знають, що мед у них високої якості, адже родинну бджолярську науку освоювали змалку. Цікаво, що Анатолій не зраджує традиції діда й утримує бджіл в так званих «українських лежах». «Так вони ж дають найменше меду» стверджують недалекоглядні пасічники. Так то воно так, але «всіх грошей не заробиш» знову згадуються слова мудрого діда. Заради справедливості варто зазначити, що «український лежак» та його різновиди поряд із лежаками на рамку Дадана-Блата й багатокорпусними вважаються найдосконалішим типом вуликів.

Не один десяток роїв зняв із гілляк, завів бджолосімей, тонни меду відкачав знаний нині в Лосинівці пасічник-експериментатор, депутат селищної ради Литовченко Микола Петрович. Його по праву можна назвати найздібнішим учнем Павла Григоровича. Коли ще «вітер свистав» у молодій юнацькій голові облюбував він бджолярський фох, який став невід'ємною складовою повсякденних господарських клопотів. Заговоріть із ним й Ви отримаєте масу позитивних емоцій. Можливо й розкаже він вам про те, як одного з перших своїх роїв посадив прямо собі на голову, як оригінально освоював спілкування з бджолами за методикою Павла Григоровича, для чого давати бджолам парне молоко... Такі розмови не на одну годину. Ну, і звісно, не залишитеся без медового частування.

Розвиток та технології не стоять на місці. Життя продовжується. Всі, хто добре знав Литовченка Павла Григоровича, не забувають прості бджолярські істини, які він заповідав всім пасічникам Лосинівки, які актуальні й донині: бджільництво – це не лише професія та прибуток, але й запорака здоров'я; бджола завжди знайде собі й тобі меду, то ж не ображай її; годуй бджіл на зиму без жалю – вони мед не розтранжирять; хочеш мати добру зимівлю бджіл – не чекай жовтня з підгодовлює.

«Бджіл тримати – не в холодку лежати», стверджує народна мудрість. Початок 2020 року не можна назвати надто вдалим для всіх пасічників. Затяжна весна внесла свої корективи. Але на те вони й випробування, щоб їх долати. Меду всім вистачить. В цьому твердо переконана бджолярська родина Литовченків. В День пасічника вітає вона всіх причетних до цього свята. Дорогі трударі! Бажаємо Вам та Вашим родинам міцного здоров'я, сильних медозборів та вдячних покупців. Нехай невтомні бджілки на довгі роки радують Вас своєю солодкою цілющою продукцією.

Віктор ЛИТОВЧЕНКО

ЧЕРГОВІ МІСЦЕВІ ВИБОРИ

5 вересня 2020 розпочала роботу Лосинівської селищна територіальна виборча комісія Ніжинського району Чернігівської області.

Місце знаходження: Лосинівська селищна рада, вул. Шевченка, 2

Графік роботи: 08:30 – 17:00 год.

Обід з 12:00 – 13:00 год.

Голова комісії: Опанасенко Ольга Миколаївна

Заступник голови комісії: Петрик Любов Олександрівна

Секретар комісії: Овраменко Ніна Андріївна

З 15 вересня по 24 вересня розпочато прийом документів на реєстрацію кандидатів на посаду селищного голови та кандидатів у депутати Лосинівської селищної ради.

Перелік документів для реєстрації кандидатів у депутати в разі самовисування (ч.1 ст.222 Кодексу):

1. Особисте пред'явлення паспорта.
2. Автобіографія:
  - число, місяць, рік і місце народження,
  - громадянство,
  - відомості про освіту,
  - посаду (заняття), місце роботи,
  - партійність,
  - адресу місця проживання,
  - наявність чи відсутність представницького мандата,
  - контактний номер телефону,
  - відомості про наявність чи відсутність судимості,
  - дату складання автобіографії,
  - підпис кандидата у депутати (складається у друкованому вигляді та в електронному вигляді).
3. Підтвердження оплати грошової застави.
4. Фотокартка розміром 4 x 6 сантиметрів (на паперових носіях та в електронному вигляді).
5. Копія паспорту.
6. Особисто підписана заява на само висування.
7. Згода на обробку даних та оприлюднення біографічних відомостей.

ПЕРЕЛІК

**Територіальних виборчих округів з перших виборів депутатів
Лосинівської селищної ради Ніжинського району Чернігівської області**

Номер територіального виборчого округу	Опис меж одномандатного виборчого округу	Орієнтовна кількість виборців в окрузі	Кіл-ть мандатів на округ
1	ТВО №1 Дільниця №740458 у межах смт Лосинівка – вул. Бр.Бондаревих, вул.Ватутіна, вул. Гоголя, вул.Дружби, вул.Козача, вул.Лисенка, вул.Л.Українки, вул. Миру, вул.О.Кошового, вул.Садова, вул.Троїцька, вул.Українська, вул.Франка, вул.Чкалова, вул. Шевченка, вул.Шкільна, пров.Набережний, пров.Пугачова, пров. Троїцький, с.Погребець	1508	4
2	ТВО №2 Дільниця № 740457 у межах смт Лосинівка – вул.Богословська, вул.В.Пузіна, вул.Героїчна, вул.Гетьманська, вул.Затишна,	1598	4

	вул.Київська, вул.Коцюбинського, вул.Лаврська, вул.Лермонтова, вул.Мічуріна, вул.Молодіжна, вул.М.Яринича, вул.Незалежності, вул.Партизанська, вул.Пушкіна, вул.Суворова, вул.Ф.Мотильової, вул.Чернишевського, вул.1-Травня, пров.Зелений		
3	ТВО № 3 Дільниця № 740476 у межах с. Данина Дільниця №740499у межах с.Шатура,	927	3
4	ТВО № 4 Дільниця № 740472 с.Галиця – вул.Богдана Хмельницького, вул.Бондарівська, вул. Вишнева, вул.Забайкальська, вул.Загребельська, вул.Лісова, вул.Набережна, вул.Садова, вул. Тімірязєва, вул.Центральна: 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65–120; вул.Яблунева Дільниця № 740473 с.Галиця – вул.Борщівська, вул. Валерія Кузьменка, вул.Желябова, вул.Зарічна, вул.Комунальна, вул. Лесі Українки, вул.М.Приходька, вул.Народовольців, вул.Франка, вул.Центральна: 2–22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64; вул.Чкалова, вул.Шевченка, с.Ковтунівка Дільниця № 740470у межах с. Вікторівка, с. Степ,Дільниця № 740471 с. Леонідівка.	1422	4
5	ТВО № 5 Дільниця № 740487 у межах с. Перемога, с. Чистий колодязь, с. Станція Лосинівська Дільниця № 740488с. Богданівка, с. Гармашина	947	3
6	ТВО № 6 Дільниця № 740491 у межах с. Світанок, с. Мирне Дільниця № 740492 с. Яхнівка	606	2
7	ТВО № 7 Дільниця № 740490 у межах с.Сальне, с. Садове Дільниця № 740497, с. Терешківка Дільниця № 740500с. Шняківка	848	2

Депозитний рахунок для внесення застави для кандидатів на посаду селищного голови та кандидатів в депутати Лосинівської селищної ради:
UA288201720355219001020161732

Ольга ОПАНАСЕНКО, Голова ТВК

ОСТАННІЙ СОЛДАТ ПЕРЕМОГИ

Сумна звістка миттєво облетіла село – помер Микола Захарович Шуст, останній ветеран Великої Вітчизняної війни із Сального. Щойно, почувши про сумну звістку, відразу ж поїхав до нього додому. На подвір'ї стояла домовина, а біля неї засмучена онука, яка і розповіла про останні дні життя діда. Не легке життя було в цієї людини: важке дитинство, а коли став дорослим почалася війна... Червоноармієць Микола Шуст звільняв від фашистів Україну, Польщу, штурмував Берлін. Був двічі поранений, але після госпіталів повертався на фронт. Він дивився смерті в очі не один раз, та на щастя, ворожі кулі обминали його. Микола Захарович до останнього дня свого життя розповідав скільки бойових товаришів залишилися лежати на чужині. «Я завжди один патрон лишав для себе, щоб не захопили вороги в полон» – говорив він, згадуючи ті страшні часи.

За героїзм перед Батьківщиною, під час війни, він був неодноразово нагороджений медалями: «За бойові заслуги», «За взяття Берліну», «За Перемогу над Німеччиною». Закінчилася війна, солдати поверталися додому, повернувся в грудні 1945 року і Микола Захарович. Пішов

працювати в колгосп. В 1948 році закохався та одружився на сільській красуні Варварі і молоді люди створили свою сім'ю. Жили дружно, працювали, побудували нову хату. В 1949 році народився первісток Микола, а ще через два роки донька Валентина. Час летів невблаганно, ось уже повернувся з армії син, одружився. У нього народилася донька Люба, а згодом і син Володя. Ніщо не було передвісником горя, але воно з'явилося як грім серед ясного неба – трагічно загинув син Микола. Та життя тривало, згорьовані батьки не опускали руки, бо потрібно було поставити на ноги онуків. Люба залишилася жити в дідуся з бабусею, а онук Володя поїхав із мамою в її рідне село. За роботою пролітали роки, Микола Захарович працював у колгоспі столяром, зі своєю сокирою не розлучався ніколи, окрім свят. Будував колгоспні приміщення, склади, комори, а в вихідні допомагав людям. В селі майже немає такої будівлі, де б він не приймав участі в її будівництві. Люди і сьогодні пам'ятають його добрі справи та золоті руки майстра.

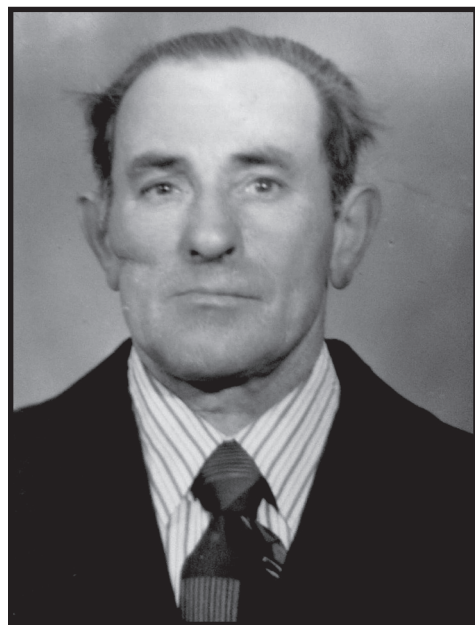
Подружжя Шустів не зламала доля і після того, як від підступної хвороби померла єдина надія і радість

донька Валя. Скільки ж треба мати мужності, сили характеру, щоб не скоритися долі?!

Він завжди сміливо дивився людям в очі, бо не було в нього зла і поганих думок про таких же простих людей, як і сам. Після виходу на заслужений відпочинок, не міг всидіти вдома, продовжував працювати. Жив по совісті, переймався долею країни.

Якось мені його дружина, Варвара Данилівна, розповідала, що останнім часом, сидячи в кімнаті, він співає «воєнні» пісні. І ось одного разу я відчинив двері в будинок і почув, як із сусідньої кімнати лунав спів Миколи Захаровича. Я зупинився і дослухав пісню до кінця, потім нібито нічого не чув зайшов до кімнати. Ми привіталися, поговорили, але про те, що я слухав пісню йому нічого не сказав. Це була знайома всім «Катюша», яка линула від душі. Про що він думав в той час, мабуть, згадав війну та бойових побратимів. Його не поставили на коліна фашисти та не зламали тяжкі дні сьогодення. Все життя ветерана можна назвати короткими словами «боротися і перемогати».

Провести в останню путь ветерана прийшли небайдужі люди: його рідні, близькі та сусіди. Ми будемо

завжди пам'ятати про дорогого Микола Захаровича Шуста, хай земля йому буде пухом. Я дякую долі, що багато років знав, поважав і товаришував з цією чудовою людиною!

Григорій КАРАПУТА,
голова ради ветеранів
сіл Сальне та Садове

Розповідь піде про моє село Сальне, яке ще кілька десятиків років тому, було багатолюдне, а сьогодні налічує трохи більше п'ятисот мешканців, більшість з яких люди похилого віку. Не дивлячись на те, що нині створюється тенденція до занепаду малих сіл, на щастя наше село живе і розвивається.

В центрі села, біля сільського магазину впорядковано майдан. Прилеглу територію магазину було вирівняно та засипано відсівом, побудоване сучасне паркування для автомобілів.

Виготовлені та прикріплені таблички з назвами вулиць та номерів будинків всім домогосподарствам, тому працівникам швидкої допомоги, пожежної, РЕМу та інших служб дуже легко знайти потрібну адресу.

Для зручності мешканців, встановлені стоянки для велосипедів біля школи, магазинів, адмінприміщення старостинського округу сіл Сальне та Садове, в якому розташовані: пошта, фельдшерський пункт, бібліотека.

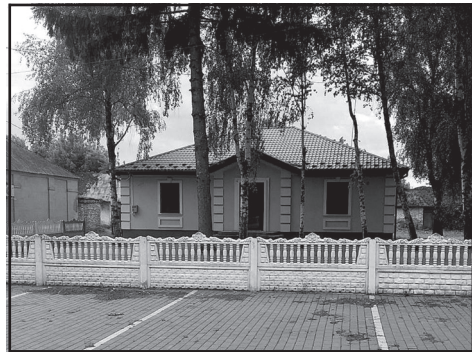
Впорядкована та огорожена територія сільського клубу, встановлено дитячий та спортивний майданчик.

За час об'єднання громади, відремонтовано покрівлю приміщення сільського клубу, встановлено опалення на першому поверсі, замінені 15 вікон та 7 дверей в залі та фойє, придбано вбрання для сцени, відремонтовано сходовий майданчик. Тому, майже всі заходи проводяться в залі сільського клубу (до цього востаннє зала використувалася десь у 90-і роки). З 2015 року свята в селі проводяться регулярно, запрошуються для виступу різні художні колективи. Організовано вокальний ансамбль «Пісенна скарбниця» під керівництвом Василя Боровика. Вже п'ять років поспіль святкуємо День села (цього року, у зв'язку з введенням карантину, від святкування масштабно-

го заходу довелося відмовитись). А ось велопробіг «Стежками рідного краю», який відбувся нещодавно, припав «до смаку» шанувальникам активного відпочинку. Дорослі і діти отримали неабияке задоволення від проведеного заходу.

В селах Сальне та Садове відремонтовані зупинки, а зупинка в Сальному, завдяки активістам села, ще й розмальована. Команда з сільських художників-аматорів попрацювала на славу і зупинка відтепер милує око всім, хто повз неї проходить чи проїжджає, навіть зупиняються автомобілі, аби пасажери могли сфотографуватися біля незвичайного пункту очікування транспорту. Для пасажирів додатково встановлені ще дві зупинки.

В нічний час освітлюється центр села та автобусні зупинки по населених пунктах старостинського округу.

Документально оформлене в комунальну власність громадське пасовище, для випасу худоби з приватних домогосподарств, загальною площею 108 га. Очищений та заглиблений ставок на пасовищі для напування худоби.

На кладовищі по вул. Миру випиляно аварійні дерева, вирубані кущі, встановлено огорожу та вхідну групу (арки з хвірткою та воротами). Випиляні аварійні дерева на кладовищі в с. Садове.

Для дошкільної групи Сальненської НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІІ ст., ще за кошти Сальненської сільської ради, закупили 18 ліжок, замінили вікно та встановили жалюзі на троє вікон у дитячу спальню.

За кошти з місцевого бюджету громади в адмінприміщенні старостинського округу (якому вже більше 100 років), було замінено 4 вікна, вхідні двері, а також відремонтовано фундамент та сходи. Встановили навіс над сходами та відремонтували дах коридору.

Провели капітальний ремонт пам'ятника Невідомому солдату та обеліска Слави.

Встановлені стели та знаки на в'їзді-виїзді в селах Сальне та Садове. У церкві села відремонтована покрівля та сходи, змонтована підвісна стеля.

Жителям сіл Сальне та Садове безкоштовно надається автомобіль для поховань.

Дякуючи здоровій конкуренції між орендарями, збільшилися виплати

Село процвітає, коли в ньому живуть люди, небайдужі до його долі

Історія села Сальне сягає в далеке минуле... Засноване воно у 1-й половині XVIII ст. (1718 р.). Першими поселенцями були кріпаки поміщика П. Раковича з с. Галиці. Місце поселення називалося урочищем «Сальна діброва». При розподілі спадщини Андрія Павловича Раковича Сальне дісталось його сину Павлу, котрий там і жив (помер у 1775р.)...

Із архівних документів

за оренду паю, надаються послуги з обробітку городів за символічну оплату, пайовики отримують вітання та подарунки до Дня народження, на Новий рік, Великдень, допомогу на поховання, на народження дитини та ін.. Всі бажаючі можуть придбати зернові культури за помірними цінами.

У ТОВ «УкрАгроРозвиток» побудований новий офіс в центрі села. СТОВ «Рід» відремонтував ідальню під сучасний стиль, яка використовується для харчування механізаторів товариства та проведення поминальних обідів.

Влітку проводиться ямковий ремонт доріг по населеним пунктам, а в зимній період приділяється велика увага питанню чистки доріг від снігу. Центральна дорога розчищається від с. Шняківки і до смт. Лосинівки в найкоротший термін, так як і кожна вулиця в Сальному. Тому, коли я чую про нарікання на проблему щодо розчищення доріг в інших селах, то розумію, як нам пощастило з нашими орендарями.

Про Сальненську школу йти окрема розмова. Вона стоїть, як дівчина у віночку. Завдяки директору – Калініченку Надії Миколаївні, вона завжди доглянута, вчасно відремонтована, із сучасним санвузлом у приміщенні. Лосинівська громада турбується про технічне оснащення: в школі є відеопроєктор, комп'ютерний клас з новими комп'ютерами. У 1 класі нової української школи замінили лінолеум на підлозі та обновили

освітлення класу. Встановили плазмовий телевізор, інтерактивну дошку, ноутбук, завезли нові меблі. Лосинівська селищна рада, орендарі та колишні випускники надають кошти на ремонт школи та автобусу, що підвозить дітей на навчання з інших сіл, на проведення свят, подарунки дітям та інші потреби.

Кілька років тому, в селі розпочав свою роботу приватний магазин господарчих товарів «Дім, сад, город».

В Сальному є футбольна команда «Рід», яку організував Артур Чуприна з місцевої молоді. 6 червня 2020 року стартував «Відкритий чемпіонат Ніжинського району – 2020». Команда «Рід» грає у вищій лізі. Гра, жорстка та принципова, відбулася у селі Припутні, яка закінчилася перемогою команди села Сальне з рахунком 6 : 3. Протягом цього сезону були поразки та перемоги нашої команди і на початок вересня команда «Рід» займає третє місце у турнірній таблиці.

Пишеться книга історії села для збереження історичної та культурної спадщини рідного краю.

Хочу подякувати всім, хто так чи інакше долучається до розвитку нашого села. Без їхньої допомоги в нинішніх умовах про розвиток території годі й думати. Це голова селищної ради Володимир Андрієць, вихідці з нашого села Володимир Олешко, Анатолій Гунько, депутат Верховної Ради минулого скликання Олександр Кодола, депутати обласної ради Микола Шматок та Сергій Охонько, директор ТОВ «УкрАгроУспіх» Віталій Калініченко, директор СТОВ «Рід» Микола Чуприна, директор ТОВ «УкрАгроРозвиток» Василь Снісаренко.

Окремо хочу подякувати старості сіл Сальне та Садове Ніні Броварчук, яка спрямовує всі зусилля на розвиток своєї малої батьківщини, де народилася, живе та працює. Ніна Миколаївна відповідально ставиться до вирішення питань, які стосуються різних сфер життя старостинського округу, вислухає та дасть вичерпну відповідь жителям, які звертаються за допомогою. Постійно співпрацює з головою громади, домовляється зі спонсорами про допомогу у вирішенні проблем села, допомагає в організації та проведенні свят.

На мою думку, село процвітає, коли в ньому живуть люди, небайдужі до його долі, які роблять посильний внесок у розвиток території, як коштами так і своєю працею.

Хочеться закінчити свою розповідь такими поетичними рядками невідомого автора:

**Село живе не пропадає,
Коли ще люди в нім живуть.
Вас рідна хата где, чекає,
Зібрали речі...В добру путь!!!**

Олена ІНІНА,
завідуюча сільським клубом
с.Сальне

Засновник та видавець
ЛОСИНІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
 Адреса: 16663 вул. Шевченка, 2, смт. Лосинівка,
 Ніжинський район Чернігівська обл.,
 тел. (04631)61-2-37
 e-mail: losynivskaotg@ukr.net
 Розповсюджується безкоштовно.

Матеріали підготували:
Юлія КАЛУТА
Комп'ютерна верстка:
Олена ВІТНОВА
Віддруковано
ТОВ «Форматплюс-П».

Думки авторів можуть не збігатися з поглядами редакції.
За точність викладення фактів відповідає автор.
Редакція має право редагувати та скорочувати матеріали.
Відповідальність за якість несе друкарня.